

ע"פ 4623/23 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

ע"פ 4623/23

לפני:

כבוד הנשיאה א' חיות

המערער:

פלוני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע
מיום 13.6.2023 בת"פ 24409-02-22 אשר ניתן על
ידי כבוד השופט א' ביתן

בשם המערער:

עו"ד אסתר בר ציון; עו"ד ויקטור אוזן; עו"ד שרה חביב

פסק-דין

ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופט א' ביתן) מיום 13.6.2023 בת"פ 24409-02-22 (להלן: ההליך), שלא לפסול עצמו מלדון בעניינו של המערער.

1. בחודש פברואר 2022 הוגש נגד המערער ונאשם נוסף (להלן: הנאשם 2) כתב אישום המייחס להם מספר עבירות נשק לפי סעיף 144 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, לצד עבירות נוספות. ביום 22.5.2022, טרם שמיעת הראיות, הורשע המערער על יסוד הודאתו בעקבות הסדר טיעון שהושג עמו; אולם ביום 5.7.2022 ביקש המערער לחזור בו מההודיה והמותב נעתר לבקשתו.

2. בהליך התקיימו מספר דיוני הוכחות בפני המותב, בהם נדרש להעיד, בין היתר, מר ראשד (להלן: העד), עד עמוד 1

תביעה אשר על-פי הנטען בכתב האישום נורה על ידי המערער. העד לא התייצב למספר דיונים אליהם זומן, וצווי ההבאה שהוצאו נגדו אף הם לא בוצעו. בעקבות כך, בדיון שהתקיים ביום 8.5.2023 נעתר המותב לבקשת המשיבה והורה על מעצרו של העד על מנת להבטיח את התייצבותו לדיון ההוכחות שנקבע ליום 16.5.2023. וכך צוין בהחלטה:

"המשיב הוא עד תביעה במשפט של נאשמים הנתונים במעצר עד תום ההליכים. המשיב זומן מספר פעמים להעיד בבית המשפט ולא התייצב. הוצאו לו מספר צווי הבאה, אולם המשטרה לא הצליחה לעצור אותו. לקראת ישיבת ה-3.4.23 הוצא למשיב צו הבאה. לאחר מכן, המשיב פנה בבקשה מפורטת לבית המשפט לביטול צו ההבאה תוך שהוא מסביר את אי התייצבותו לדיון בקיומה של בדיקה רפואית ומתן התחייבות להתייצב בדיון הקבוע ליום 3.4.23. בעקבות זאת, בית המשפט ביטל את צו ההבאה שהוצא למשיב. למרות האמור, המשיב לא התייצב גם לדיון ביום 3.4.23. בהמשך, התביעה דיווחה שהמשיב יצא לחו"ל במועד שבו היה עליו להתייצב לעדות בבית המשפט. המשיב, בהתנהגותו, איננו מותיר לבית המשפט כל ברירה אלא להורות על מעצרו עד לדיון הקרוב, שאז תישמע עדותו" (להלן: ההחלטה מיום 8.5.2023).

עוד ציין המותב בהחלטתו כי "אי התייצבות עדי תביעה בהליכים פליליים, היא רעה חולה הרווחת מאוד בקרב בני המגזר הבדואי. תופעה זו גורמת לבזבוז זמן רב, יקר, של בית המשפט, ומכבידה על ניהול ההליכים המשפטיים. למולה יש לנקוט בקו תקיף המבהיר לכל שמשפטים מוכרעים בבית המשפט ולא במהלכים מחוצה לו".

3. על החלטה זו הגיש העד ערר לבית משפט זה, אשר התקבל ביום 9.5.2023 (בש"פ 3511/23; השופטת ר' רונן) (להלן: ההחלטה בערר). בית המשפט קבע כי לנוכח התנהלות העד היה מקום לנקוט נגדו בסעד של צו הבאה, אולם הובהר כי "אין רלוונטיות בהקשר זה להשתייכותו המגזרית של העורר [העד], ומוטב היה לא להתייחס לעניין זה בהחלטת בית המשפט". מכל מקום, נקבע כי ניתן להבטיח את התייצבות העד באמצעים מידתיים יותר מאשר המשך מעצרו עד לדיון, ולפיכך הורה בית המשפט על שחרורו בערבות.

4. חרף האמור, העד לא התייצב לדיון ההוכחות שהתקיים ביום 16.5.2023, בו העידו חלק מעדי התביעה. בשלב מסוים במהלך הדיון ביקשה המשיבה להגיש כמוצגים תמונות של כלי נשק שהופקו ממכשיר הטלפון של הנאשם 2. באת-כוח המערער ובאי-כוח הנאשם 2 התנגדו להגשת המוצגים, בין היתר, בטענה כי מרבית התמונות אינן רלוונטיות לכתב האישום נושא ההליך. לאחר שמיעת טענות הצדדים, ביקש המותב להכריע בבקשה, אולם אז החל דין ודברים בין באי-כוח הנאשם 2 למותב, ובפרוטוקול הדיון מתועדים הדברים הבאים:

"[המותב]: אני מתיר הגשת...

[עו"ד דריי]: אדוני?

[המותב]: אני באמצע החלטה גברתי.

[...]

[עו"ד שלבי]: אפשר אדוני משפט אחד?

[המותב]: לא, לא, אי אפשר משפט אחד.

[עו"ד שלבי]: (לא ברור)

[המותב]: סליחה אדוני, מספיק עם זה. תסלח לי אדוני, תסלח לי...

[עו"ד שלבי]: ההליך נגד (לא ברור)

[המותב]: סליחה, שאני אומר לך להפסיק, להפסיק.

[עו"ד שלבי]: לא (...)

[המותב]: אדוני, לא לדבר עכשיו.

[עו"ד שלבי]: אבל אדוני...

[המותב]: אדוני, לא לדבר...

[...]

[המותב]: אני אומר לך בפעם החמישית לא לדבר...

[עו"ד שלבי]: (לא ברור)

[המותב]: אני באמצע החלטה.

[עו"ד שלבי]: שאנחנו לא רוצים להיות שם, אנחנו רוצים להמשיך אצל בית המשפט.

[המותב]: אדוני אתה תמשיך אני אטיל עליך הוצאות.

[עו"ד שלבי]: אבל אדוני...

[המותב]: אדוני, אתה מתבקש לשבת. לא מתקבל על הדעת. מה אתה מכבד?

[עו"ד שלבי]: אני מבקש...

[המותב]: אני אומר לך 10 פעמים [לא] לדבר ואתה ממשיך..."

5. לאחר דברים אלה, נעתר המותב לבקשת המשיבה בעניין הגשת המוצגים. כעולה מהפרוטוקול, לאחר מתן החלטה זו עתר בא-כוח הנאשם 2 לפסילת המותב בציינו כי "לאחר שאני מדבר כאן עם חברי אנחנו מבקשים מבית המשפט הנכבד לפסול את עצמו מלהמשיך ולשמוע את התיק [...] מדובר בחומר שאנחנו חושבים שאינו קביל ובטח לא רלוונטי ובטח שיש פה בכדי להשחיר את פניו של נאשם 2 וליצור פגיעה קדומה ומשוא פנים כנגד נאשם 2" (להלן: בקשת הפסלות מיום 16.5.2023).

המותב דחה את הבקשה על אתר בקבעו כי הבקשה משוללת יסוד וכי החלטתו בעניין קבלת המוצגים אינה מבססת עילה לפסילתו. המותב הוסיף וציין כי "אינני מכיר פרוצדורה שלאחרי שבית המשפט מחליט בעניין קבלת מוצג סנגור ממשיך לטעון נגד החלטת בית המשפט. הדבר האחרון שהערתי כבר קודם, אינני מרשה ששני סנגורים יטענו באותו עניין אחד אחרי השני, ובוודאי ללא קבלת רשות, והדבר האחרון, מבקש מכל הצדדים לשמור כאן על הסדר".

על ההחלטה לדחות את בקשת הפסלות לא הוגש ערעור.

6. דיון הוכחות נוסף נקבע ליום 1.6.2023, אולם ביום 31.5.2023 הגישה המשיבה בקשה מטעם אחד מעדי התביעה שלא להתייבב לדיון שנקבע למחרת בשל אילוצים אישיים. המשיבה ציינה כי היא אינה מתנגדת לבקשתו, שכן מדובר בעדות היחידה שצפויה להישמע בדיון בשים לב לכך ששניים מעדי התביעה טרם אותרו.

7. ביום 1.6.2023 נעתר המותב לבקשה והורה על ביטול הדיון שנקבע ליום 1.6.2023. בהחלטה צוין כך:

"הסיבה המונעת מהתביעה לסיים את פרשת ראיותיה הינה, התחמקות חוזרת ונשנית של שני עדי תביעה מלהתייבב בבית המשפט למסירת עדותם. הוצאו להם צווי הבאה ללא שחרור, אולם עד כה מאמצי המשטרה להניח עליהם את ידיה לא צלחו.

העד המבקש לדחות את מועד מסירת עדותו, שירת בזמנו בשב"כ והוא אמור להעיד על פעולותיו בתיק. המדובר אפוא בעדות טכנית, שלא צפויה להימשך זמן רב. דחיית בקשתו תגרום לו פגיעה, כמתואר בפנייתו, ומנגד לא תקדם משמעותית את התיק, שכן כל עוד שני העדים המוזכרים אינם מוסרים את עדויותיהם התביעה לא תכריז אלה עדיי. במצב דברים זה, אני נעתר לבקשת העד. בהינתן הודעת הפרקליטות שאיש משני העדים הנ"ל לא נעצר, כך שבישיבה הקבועה אין צפוי להתייבבותם, יש לבטל את הדיון על מנת לא להטריח לחינם את באי כוח הצדדים ואת הנאשמים".

לפיכך, דיון הוכחות נוסף בהליך נקבע ליום 15.6.2023.

8. בהמשך אותו היום הגיש המערער בקשה לפסילת המותב. המערער טען כי התנהלות המותב מעלה כי הוא אינו אובייקטיבי ביחס למערער ונגוע במשוא פנים וכי "יש חשש ממשי שבית המשפט ירשיע את [המערער] על לא עוול בכפו". במסגרת זו, נטען כי התבטאות המותב בהחלטתו על מעצר העד מיום 8.5.2023 "הייתה נגועה בשיקולים זרים, מגדריים" וכי בכך "חשף" [המותב] את דעותיו האישיות ביחס למגזר הבודואי", שאליו משתייך גם המערער. עוד נטען כי בהחלטתו זו ייחס המותב את אי-התייבבות העד "למהלכים מחוצה לבית המשפט" וכי "יש בנדון יותר מאשר רמיזה לכיוון [המערער]". עוד טען המערער כי "בית המשפט הנכבד מרים את קולו באופן לא סבילני ולא מכובד כלפי עורכי הדין" ו"עושה הפרד ומשול בין הסניגורים". בתוך כך, נטען כי בתום הדיון שהתקיים ביום 16.5.2023, לאחר ששאר הסניגורים יצאו מן האולם, פנה המותב לבאת-כוח הנאשם 2 ואמר לה מילים כגון "אל תתקלקלי, אל תלמדי מהם, אל תתנהגי כמותם". לשיטת המערער, מדובר ב"התנהלות קשה" מצד המותב המשקפת את עמדתו ביחס ליתר הסניגורים המייצגים בהליך.

כמו כן, הלין המערער על החלטות שונות שנתן המותב לאורך ניהול ההליך, ובהן ההחלטה לקבל את מוצגי המשיבה מיום 16.5.2023; וכן ההחלטה בדבר ביטול הדיון מיום 1.6.2023, בה ציין המותב כי "כל עוד שני העדים המוזכרים אינם מוסרים את עדויותיהם התביעה לא תכריז אלה עדיי". קביעה זו, לפי המערער, מעידה כי "בית המשפט לקח על עצמו גם את תפקיד התובע" ו"הוא אשר מתווה ומלמד את המאשימה כיצד לפעול". על כן, סבור המערער כי מהחלטות אלו עולה המסקנה כי דעתו של המותב "ננעלה" באופן המצדיק את פסילתו.

9. הנאשם 2 הודיע כי הוא מצטרף לבקשת המערער, ושב על הטעמים שפורטו בקשת הפסלות מיום 16.5.2023 אשר הוגשה, לדבריו, "על דעת כל ב"כ הנאשמים" ונדחתה על ידי המותב.

10. המשיבה, מצידה, התנגדה לבקשה וטענה כי לא הוכח חשש אובייקטיבי למשוא פנים המצדיק את פסילת המותב. לטענתה, מדובר "בניסיון מובהק לערוך מקצה שיפורים, לאחר שבקשת פסלות קודמת שהוגשה על-ידי נאשם 2 נדחתה בדיון שהתקיים ביום 16.5.23". עוד טענה המשיבה כי דברי המותב בהחלטתו מיום 8.5.2023 הוצאו מהקשרם, שכן "כוונתו של בית המשפט הייתה לגבי פסלותה של התופעה [של אי התייצבות עדי תביעה בהליכים פליליים] ולא כלפי אזרחי המגזר הבדואי באשר הם". כתימוכין לכך, הפנתה המשיבה לפסק הדין שניתן בע"פ 3136/11 אלחמידי נ' מדינת ישראל, פסקה כ"ד (25.12.2012), שם נדרש בית משפט זה לדברים דומים שאמר השופט ביתן ביחס לקשיים הכרוכים בהבאה לעדות של עדים שונים מן המגזר הבדואי בקבעו כי "אכן, ומבלי שנכליל, לא אחת מופעלים על עדים לחצים שונים הגורמים לאי התייצבותם לעדות או לחזרה מאמרות שמסרו מחוץ לבית המשפט. על הרשויות ליתן יד למאבק בתופעות אלה". מכל מקום, נטען כי אין בהתבטאויות שיחוסו למותב כדי ללמד על "נעילת" דעתו נגד המערער. כן ציינה המשיבה כי אין בהחלטות דיוניות שנתן המותב בהליך כדי לבסס עילת פסלות, והבהירה כי לאור מאמציה לפעול להבאת כלל עדי התביעה לדיוני ההוכחות, "ההנחה כי המשיבה לא תכריז אלו עדי עד שאלה יובאו לעדות, היא בבחינת המובן מאליו".

11. ביום 13.6.2023 דחה המותב את הבקשה לפסילתו. בפתח הדברים צוין כי מרבית טענות המערער לא הועלו בהזדמנות הראשונה כנדרש, וכי חלקן הועלו זה מכבר בבקשת הפסלות מיום 16.5.2023, אשר כעולה מדברי ב"כ הנאשם 2, הוגשה "על דעת כל ב"כ הנאשמים". בקשה זו נדחתה על ידי המותב ולא הוגש על כך ערעור, ולפיכך נקבע כי לא ניתן לשוב ולהעלות את אותן הטענות שהועלו שם לביסוס בקשת פסלות חדשה. לגופם של דברים, קבע המותב כי ההחלטות שאליהן מפנה המערער בבקשתו אינן מבססות חשש ממשי למשוא פנים בניהול ההליך. המותב הבהיר כי בהחלטתו מיום 8.5.2023 התייחס לתופעת אי-התייצבות עדים מהמגזר הבדואי בהליכים פליליים בכללותה, וכי "אין באזכרתה ובציון הפסול שבה, כל קשר לנאשמים או לשאלת אשמתם או חפותם". עוד ציין המותב כי בניגוד לטענת המערער, לאורך ניהול ההליך נהג המותב באורח רוח כלפי באי-כוח הצדדים והתנהל באופן ענייני, תוך מתן הזדמנות מלאה לצדדים לחקור את העדים בהליך, זאת חרף התנהלות חלק מהסניגורים שהפגינו "גסות רוח, תוקפנות, חוצפה וחוסר כבוד - לעדים, לתביעה ולבית המשפט".

בהתייחס לדיון מיום 16.5.2023, צוין כי חלק מהסניגורים התנהגו "בצורה מבישה ממש", ובכלל זה "התעלמו מהוראות בית המשפט להפסיק לדבר, לא אפשרו לבית המשפט לנהל את הדיון, צעקו על העד ועל בית המשפט והתלהמו". על רקע זה, פנה המותב בתום הדיון לבאת-כוח הנאשם 2, ו"אמר [לה] דברים, שאינני זוכר את המילים המדויקות שלהם, אולם התוכן היה, שבדרך כלל היא שומרת על כללי התנהגות ושהתנהגותה בדיון לא היתה במקומה ולא היה מקום להיסחף אחרי ההתנהגות של עורכי הדין האחרים". לעמדת המותב, אין בדברים שנאמרו כדי ללמד על

עמדתו ביחס לתוצאת ההליך או ביחס לסוגיות הטענות הכרעה, ואין בכך כדי להקים חשש ממשי למשוא פנים כלפי המערער עצמו. המותב הוסיף וציין כי אף החלטתו מיום 1.6.2023 בדבר ביטול הדיון אינה מקימה עילת פסלות. בהקשר זה הודגש כי "מזה זמן שהמשפט איננו מתקדם משום שעדים אלה [עדי תביעה] אינם מגיעים לבית המשפט ופעם אחר פעם התביעה מבקשת להוציא להם צווי הבאה" ו"עומדת על העדת עדים אלה ואינה מוותרת עליהם". בנסיבות אלו, נטען כי "ציון עובדה זו בהחלטה בא כדי להסביר את הטעם לקבלת בקשת העד לפטור אותו מהתייצבות לדיון שהוזמן" וכי אין בכך משום "מתן הנחיה" לתביעה בניהול ענייניה.

12. מכאן הערעור שלפניי, בו חוזר המערער על מרבית הטענות שהעלה בבקשת הפסלות. המערער טוען כי "הח"מ התאפקו מלהגיש בקשת פסלות במשך תקופה ארוכה שמא האווירה באולם תשתנה [...] אך ללא הועיל", ומוסיף כי בענייננו "הצטברו מספר אירועים והתבטאויות מצד בית המשפט אשר מהווים במצטבר מסה קריטית" המלמדת על משוא פנים מצד המותב. בהקשר זה חוזר המערער על ההתבטאויות שפורטו לעיל, וטוען להתבטאויות נוספות של המותב נגד באי-כוח הנאשמים, כגון "קדימה, תתקדמו". כן מפנה המערער לחילופי הדברים בין באי-כוח הנאשם 2 למותב במהלך הדיון מיום 16.5.2023, אשר הובאו לעיל, המעידים לשיטתו כי "התנהגות בית המשפט קמא הינה מזלזלת וזכחנית" ו"חורגת באופן קיצוני ממידת אורח הרוח המצופה מן היושב בדין". לעמדתו, התנהלות זו של המותב מעלה כי דעתו "ננעלה" ביחס להרשעת המערער וכי "ההליך כולו הינו 'משחק מכור'".

13. להשלמת התמונה יצוין, כי ביום 26.6.2023, לאחר הגשת הערעור, הגיש המערער בקשה לצירוף "תוספת נימוקים להודעת הערעור", ובה העלה השגות שונות על החלטות הנוגעות לקביעת מועדי דיוני ההוכחות בהליך אשר התקבלו לאחר הגשת הערעור דנן. בנוסף, ביום 27.6.2023 הגיש המערער בקשה לקיים דיון בהודעת הערעור, זאת לשיטתו, "לאור מהותה וחשיבותה של הסוגיה הנדונה".

14. עיינתי בטענות המערער ובנספחים שצורפו, ובאתי לידי מסקנה כי דין הערעור להידחות. תחילה יש להדגיש כי חלק מטענות המערער הועלו לראשונה במסגרת הערעור, אף שהן מבוססות על אירועים שקדמו להגשת בקשת הפסלות. כך, למשל, באשר לטענות המערער בדבר התבטאויות המותב כלפי באי-כוח הנאשמים בדיונים מיום 7.11.2022, מיום 22.12.2022 ומיום 19.1.2023. משלא ניתנה למותב הזדמנות להתמודד עם טענות אלו - אין מקום להידרש אליהן לראשונה בשלב הערעור (ע"פ 3996/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (13.7.2022)); ע"פ 7513/22 קלש נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (1.12.2022)). מטעם זה אף אין מקום להיעתר לבקשת המערער להגיש "תוספת נימוקים להודעת הערעור", הנוגעת לאירועים שארעו, לטענתו, לאחר הגשת הערעור דנן.

15. לגופו של עניין, לא שוכנעתי כי קמה בעניינו עילה לפסילת המותב. המערער טוען לפסלות המותב נוכח התבטאויות שונות, הן בנוגע ל"מגזר הבדואי" אליו משתייך המערער והן כלפי באי-כוח הנאשמים בהליך, המלמדות, לטענתו, כי דעתו של המותב "ננעלה" ביחס להרשעתו. לא אחת נפסק כי רק במקרים חריגים ונדירים שבהם התבטאויות המותב הן בעלות אופי מובהק ונחרץ תקום עילה לפסילתו בגין (ע"פ 3876/23 פרץ נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (11.6.2023)); ע"פ 160/21 גבאי נ' מדינת ישראל - אגף המכס, פסקה 7 (21.1.2021)). עיון בפרוטוקול הדיונים ובהתבטאויות שציטט המערער מגלה כי הן אינן באות בגדר אותם מקרים חריגים ונדירים. אשר להתבטאות המותב בהחלטה מיום 8.5.2023, בית משפט זה הבהיר בהחלטתו בערר כי השתייכותו המגזרית של העד אינה רלוונטית לעניין מעצרו, וכי מוטב היה לו נמנע המותב מלהתבטא בדרך שבה התבטא כלפי הציבור שאליו משתייך העד - הגם שהמותב הבהיר כי לא התכוון לפרשנות שייחס לו המערער. לא מצאתי כי יש בהתבטאות זו, אף שהייתה מיותרת, כדי להקים חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט (ראו והשוו: ע"פ 1823/20 אהרן נ' הוועדה המקומית לתכנון

ולבניה ראש העין, פסקה 10 (2.4.2020); ע"א 503/23 אבו פריח נ' מדינת ישראל - רשות מקרקעי ישראל, פסקה 12 (7.3.2023)). המותב לא הביע עמדתו באשר למהימנות העד הספציפי או מי מהנאשמים בהליך והבהיר בהחלטתו לדחות את בקשת הפסלות כי אין בדבריו "כל קשר לנאשמים או לשאלת אשמתם או חפותם". בנסיבות אלו, איני סבורה כי יש בהתבטאות זו כדי להעיד על "נעילת" דעתו של המותב ביחס לתוצאות ההליך.

16. טענות המערער באשר לביקורת שהביע המותב כלפי הסניגורים בהליך אף הן אינן מקימות עילת פסלות בנסיבות העניין. כפי שהובהר בפסיקה, "בית משפט נדרש לא אחת להתנהגותם של הצדדים המופיעים בפניו, על מנת להבטיח ניהולו התקין והיעיל של ההליך שלפניו"; הדבר עשוי לקבל ביטוי הן בהערות במהלך דיון והן בהחלטות שיפוטיות, ואין בביקורת מעין זו כדי להקים, כשלעצמה, עילה לפסילת המותב (ע"א 596/07 פלוני נ' שטרק, פסקה 4 (22.4.2007); וראו גם: ע"פ 8397/22 שיר נ' מדינת ישראל, פסקאות 13-14 (15.12.2022); ע"פ 2206/18 סלים נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (25.3.2018)). כעולה מפרוטוקול הדיון מיום 16.5.2023, במהלך הדיון הביע המותב - ובצדק - מורת רוח כלפי חלק מהסניגורים בשל התפרצות לדבריו והפרעות לניהול הדיון. בנסיבות אלו, לא מצאתי כי התנהלות המותב חרגה מניהול סביר של הדיון. אף לא שוכנעתי כי התבטאויות המותב בתום הדיון וחילופי הדברים שבאו על רקע זה, בינו ובין באת-כוח הנאשם 2, מקימות עילה לפסילתו.

17. טענת הפסלות שהועלתה בעקבות ההחלטה בדבר קבלת המוצגים, נכללה בבקשת הפסלות מיום 16.5.2023 ונדחתה על אתר, בלא שהוגש עליה ערעור על-ידי מי מהנאשמים. לפיכך, וכפי שכבר נפסק לא אחת, אין מקום לשוב ולהעלות בערעור פסלות המתייחס לבקשה נוספת, טענות שכבר נדונו ונדחו בהחלטת פסלות קודמת. שאם לא כן, יהא בכך משום "הארכה למעשה של פרק הזמן [...] להגשת ערעור פסלות", וזאת אין להלום (ראו והשוו: ע"א 2608/23 שגיא נ' רשות המסים, פסקה 9 (2.4.2023); ע"פ 528/14 גולן נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (26.1.2014); ע"א 6212/22 קרשין נ' זילברמן, פסקה 9 (22.9.2022)).

18. החלטת המותב בדבר ביטול הדיון מיום 1.6.2023 אף היא אינה מקימה עילת פסלות. מדובר בהחלטה דיונית שקיבל המותב, והליכי פסלות שופט אינם האכסניה המתאימה להשגות על החלטות מעין אלה (ראו: ע"פ 7565/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (29.11.2022); ע"פ 5916/22 פרנקו נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (11.9.2022)). למעלה מן הצורך אוסיף ואציין כי הטעמים שמנה המותב באותה החלטה להצדקת הדחיה, היו ענייניים לחלוטין והניסיון למצוא בהם עילת פסלות הוא ניסיון סרק.

19. לבסוף, אציין כי לא מצאתי כל הצדקה לקיים דיון בערעור זה, אשר כפי שנקבע בעבר, אין חובה לקיימו בערעור פסלות, לרבות ערעור הנוגע להליך פלילי (ראו: ע"פ 2966/15 אסילקו לעבודות בנייה וחקלאות בע"מ נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (30.4.2015); ע"פ 3377/14 ארבל נ' מדינת ישראל, פסקה 2 (19.5.2014)).

20. מכל הטעמים המפורטים לעיל, הערעור נדחה.

ניתן היום, ט' בתמוז התשפ"ג (28.6.2023).
